

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 5757-01-20 מדינת ישראל נ' קליין

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה:

**מדינת ישראל
באמצעות תביעות מרכז – שלוחת נתניה**

נגד

הנאשם:

עדי קליין

בשם המאשימה:

עו"ד שחר יערי

בשם הנאשם:

עו"ד עו"ד אבי טל

בשם נפגעת העבירה:

עו"ד רוני אלוני סדובניק

גזר דין

נוסח מצונזר ומותר בפרסום

ביום 23.2.21 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן, הנושא חמישה אישומים בעבירות אלימות פיזית ומילולית כלפי רעייתו דאז (להלן: המתלוננת). כחלק מהסדר הטיעון בין הצדדים, אשר לא כלל הסכמות באשר לעונש, הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר. בדיון מיום 11.1.22 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, ונשמעה עדותה של המתלוננת אשר ניתנה, לבקשתה, בדלתיים סגורות. על מנת לאפשר מתן פומבי לגזר הדין תוך אזכור שמו של הנאשם, ובצד זאת לשמור ככל הניתן על פרטיותה של קורבן העבירה, נמנעתי מציון שמה, ובהתאמה ראיתי לחסות חלק מעדותה בגזר הדין הגלוי לציבור.

כתב האישום המתוקן

1. אישום מס' 1: בחודש יולי 2019, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שהו הנאשם והמתלוננת במלון באילת. על רקע ויכוח שנתגלע ביניהם, סטר הנאשם בפניה של המתלוננת, משך בשערה, השליך אותה על המיטה, ולקח ממנה את מכשיר הטלפון שלה. למחרת, משסירבה לשוחח עמו, שב ותקף הנאשם את המתלוננת כשמשך פעם נוספת בשערות ראשה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם – בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

אישום מס' 2: ביום 12.7.19, בהמשך לוויכוח בין הנאשם והמתלוננת בביתם, לקח הנאשם את מכשיר הטלפון של המתלוננת, דחף אותה על הספה, לקח את הרכב המשפחתי ונסע מהמקום. בחלוף כעשר דקות שב הביתה, ונכנס עם מכשיר הטלפון של המתלוננת לחדר

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 5757-01-20 מדינת ישראל נ' קליין

השירותים. המתלוננת דפקה על דלת חדר השירותים, וביקשה מהנאשם להשיב לה את הטלפון, באומרה כי "אתה כמו אבא שלך". אז יצא הנאשם, סטר בפניה של המתלוננת, ירק בפניה, קרע את השרשרת מצווארה, קרע את חולצתה, ונשך בפניה באופן שהסב לה חבלה בדמות סימן אדום בלחיה. ביום 13.7.19 בשעה 03:39 שלחה המתלוננת לנאשם מסרון בו כתבה (שגיאות במקור – ג"א): "אם אתה חושב שאני אשלח לך על זה שקרעתה אותי מכות אתה טועה יום ראשון בבוקר אני הולכת להגיש נגדך תלונה יבהמה". בתגובה, בשעה 20:11 שלח הנאשם למתלוננת מסרון בו כתב: "קשה לי עם מה שהיה.. אני ממש מצטער אני אוהב אותך". בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש – בן זוג, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין, והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

אישום מס' 3: בחודש אוגוסט 2018 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, על רקע ויכוח שנתגלע בין השניים בביתם, לקח הנאשם פטיש וניסה לשבור את טבעות הנישואים של השניים. המתלוננת ניסתה לצאת מן הבית, ובתגובה לקח הנאשם את תיקה האישי ואיים עליה באומרו: "נראה אותך מעזה, אף אחד לא יאמין לך, אני עובד בשב"ס, נראה אם תתלונני עליי, את תהיי בדיק כמו אמא שלי". בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

אישום מס' 4: בשנת 2018 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, על רקע ויכוח בין השניים בביתם, סטר הנאשם בפניה של המתלוננת והפילה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם – בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

אישום מס' 5: בשנת 2018 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בהמשך לוויכוח בין השניים בביתם, בעקבות בקשתה של המתלוננת מן הנאשם לחדול מעישון סמים בבית, הבחין הנאשם כי המתלוננת מנסה להקליט אותו. בתגובה נצמד אליה הנאשם, צעק עליה, דחף אותה והחל לשבור את החפצים שהיו מונחים על השולחן. המתלוננת מצדה נכנסה לחדר השירותים כשמכשיר הטלפון שלה בידה, ונעלה אחריה את הדלת. או אז החל הנאשם לדפוק על דלת חדר השירותים, ופתח אותה. הנאשם המשיך וירק בפניה של המתלוננת, ולאחר שיצאה מחדר השירותים, דחף אותה לעבר הספה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם – בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 5757-01-20 מדינת ישראל נ' קליין

תסקירי מבחן

2. תסקיר ראשוני הוגש ביום 11.7.21. הנאשם בן 28, גרוש (מהמתלוננת), סטודנט בתחום סייבר ואבטחת מידע, מתגורר עם בת זוג (שאיננה המתלוננת). בהיותו בן 18 היה עד לרצח אמו ברירות על ידי אביו, אשר התאבד לאחר האירוע. הרצח אירע לאחר שהאב הורחק מביתו בשל אלימות מתמשכת כלפי האם. טראומה מורכבת זו שינתה את מסלול חייו של הנאשם, שחוזה בעקבותיה אובדן דמויות הוריות, אובדן בית, עומס רגשי ----- . זאת נוסף על קשיים במסגרות שונות, לרבות צבא, לימודים וקשרים זוגיים. קצינת המבחן ביקשה לדחות בחודשיים את מועד הגשת התסקיר, על מנת לאפשר השלמה של איסוף פרטים אודות הנאשם, לרבות שיחה עם המתלוננת, ובחינת אפשרות להתערבות טיפולית.

תסקיר מיום 13.10.21 בחן אפשרות לשילוב הנאשם בטיפול רגשי בעמותת "אלה" (להלן: העמותה). לצורך כך היה על הנאשם "לפתוח תיק" בשירותי הרווחה בעיר מגוריו עפולה. הנאשם שיתף בלחץ נפשי שהוא חווה כתוצאה מהטראומה שעבר, סיפר על קשייו למצוא מקום עבודה בתחום הסייבר, ובהמשך עדכן כי הוא מתעתד לעבור מקום מגורים, וכי מצא עבודה באזור נתניה. משכך, התבקש על ידי העמותה לפנות לגורמי הרווחה במקום מגוריו החדש, על מנת לאשר את הטיפול. לקראת חודש ספטמבר נפלה למשכב קצינת המבחן המטפלת בנאשם, ונעדרה מעבודתה מעל חודש ימים. בשל העיכוב בטיפול ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון בחודשיים נוספים.

ביום 3.1.22 הוגש תסקיר סופי. קצינת המבחן סיפרה כי הנאשם לקח אחריות על התנהגותו האלימה כלפי המתלוננת. לדבריו, מערכת היחסים עמה העניקה לו תחושת ביטחון ויציבות, ומנגד -----, על רקע ההיסטוריה המשפחתית שלו והיעדר גורמי תמיכה, אל מול מערך תמיכה משפחתי וקרוב שהיה למתלוננת. כן טען כי הקשר הזוגי לווה במעברי דירה תכופים, אשר העמיסו כלכלית על בני הזוג בתחילת דרכם, והגבירו את המתח ביניהם. קצינת המבחן התרשמה כי השיח אודות הדינמיקה האלימה בקשר עם המתלוננת, חידד עבור הנאשם את המודעות לחלקו באירועים, ואת הצורך בקבלת טיפול. הנאשם הביע תחושות בושה וחרטה על מעשיו, לצד הכרה בפגיעתו במתלוננת. במהלך תקופת הדחייה עמד הנאשם בקשר עם גורמי הרווחה. הוא השתתף במספר פגישות אבחון, ונבנתה עבורו תוכנית טיפולית בה הוא אמור להשתלב.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 5757-01-20 מדינת ישראל נ' קליין

בחודש דצמבר 2021 נבדק הנאשם על-ידי פסיכיאטר, אשר התרשם כי הנאשם מגלה תובנה לחשיפתו בגיל צעיר לאירועי אלימות ולאובדן שחוה, מצא כי אין עדות להפרעה נפשית, והמליץ על טיפול שיחתי.

קצינת המבחן נפגשה עם המתלוננת, -----, אשר סיפרה כי הקשר הזוגי בין השניים התאפיין בתחילתו בחוויית שותפות על רקע פגיעות וטראומות אותן חוו בני הזוג בעברם. לדבריה, בתחילת הקשר הכירה את מאפייניו המתמסרים והאמפתיים של הנאשם, והתרשמה מיכולתו ליצור קשר קרוב ומיטיב עם בני משפחתה. בחלוף הזמן חוותה עלייה במתח הזוגי, אשר התבטא בוויכוחים, התפרצויות זעם מצדו, הצרת צעדיה ומעקב אחר התנהגותה באמצעים אלקטרוניים. לטענתה, לא התלוננה במשך זמן רב במשטרה, בשל רצונה לשמר את הקשר ביניהם. השניים פנו לטיפול זוגי, אשר לא הביא מזור, ובעקבות חרדה שנתקפה כתוצאה מהתעצמות האלימות, החליטה סופו של דבר להתלונן. רק בדיעבד הבינה כי חוותה מערכת יחסים אלימה, אשר הציפה בה תחושות פגיעות, חוסר מוגנות, ואף האשמה עצמית על כך שנשארה בתוך הקשר הזוגי חרף מצבי הסיכון בהם הועמדה בעקבות האלימות שהופנתה כלפיה. המתלוננת עודנה חשה תחושות מעורבות ביחס לנאשם, וסבורה כי שילובו בטיפול יסייע לתחושת הביטחון שלה. קצינת המבחן התרשמה מכנותה של המתלוננת, ומיכולתה כיום להגן על עצמה ולפנות בבקשה לסיוע.

כחלק מהערכת הסיכון עמדה קצינת המבחן על חותמן של הטראומות הלא מעובדות שחוה הנאשם בצעירותו, אשר מגבירות סיכון להישנות מעשי אלימות ככל שלא ישולב בטיפול רגשי אינטנסיבי. לזכותו של הנאשם נזקפו נכונותו להשתתף בהליך טיפולי; כוחות נפשיים ומוטיבציה להתקדמות, אשר באו לידי ביטוי בהשלמת שירות צבאי מלא, השלמת לימודים אקדמיים, מציאת מקום עבודה גם בהינתן הרקע הקשה ממנו צמח והיעדר גורמי תמיכה; אמפתיה והכרה בפגיעה במתלוננת; רצון להיטיב ולפתח דימוי עצמי חיובי, שונה ומובחן מזה של אביו. כן הדגישה את מאמציו של הנאשם להשתלב בטיפול, הן בשירות המבחן והן בשירותי הרווחה.

לאחר התלבטות המליצה קצינת המבחן לבטל את הרשעתו של הנאשם, מתוך הערכה כי השתלבות בטיפול תפחית מאוד את הסיכון לחזרה על מעשיו, וכן לנוכח גילו הצעיר, היעדר הרשעות קודמות, חשש מפגיעה בדימוי העצמי -----, ומפגיעה ביכולת השתכרותו והשתלבותו התעסוקתית והחברתית, בפרט בהיעדר גורמי תמיכה. עוד המליצה להעמיד את

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 5757-01-20 מדינת ישראל נ' קליין

הנאשם בצו מבחן למשך שנתיים, במסגרתו ימשיך בטיפול במרכז למניעת אלימות, ולהטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף 150 שעות, פיצויים למתלוננת והתחייבות כספית.

עדות המתלוננת לעונש

3. בעדות אמיצה ורגישה סיפרה המתלוננת על מערכת היחסים עם הנאשם, ושיתפה באשר לקשיים שחוותה עד אשר הגיעה לתובנה, כי היא נתונה בתוך מעגל שוטה שלא ייפסק אלא אם תציף את הדברים ותתלונן. "-----".

ניכר היה במתלוננת כי עשתה מאמץ "לאסוף את עצמה". היא עמדה זקופת קומה וסיפרה על הקשיים, כמו גם על התנהגותו המקסימה של הנאשם בתחילת הקשר ביניהם, על "-----". המתלוננת לא הקלה עם עצמה, ושיתפה את בית המשפט בדרך הארוכה והקשה שנאלצה לעבור. וככל שניסתה להתמודד עם העדות בגבורה, כך לא הצליחה לעצור בעד הדמעות. מצאתי במתלוננת אישה צעירה, רצינית, אינטליגנטית, משכילה ורהוטה, אשר נפלה קורבן לקשר קשה ואלים, פיזית ורגשית כאחד. התרשמתי כי בעדותה ניסתה לתאר את ההתרחשויות כהווייתן, ללא ניסיון להשחיר את הנאשם מעבר לתיאור מעשיו, ובעיקר תחושותיה והתובנות אליהן הגיעה, מתוך מודעות לאופיו המורכב של הנאשם והטראומה שחוה, אשר מצויים ברקע למעשיו.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה סקרה את מעשיו של הנאשם כפי שמפורטים בכל אחד ואחד מן האישומים, ועמדה על מאפייני החומרה הגלומים בהם: אגרסיביות, אובססיביות, תאוות שליטה, היעדר אמתפיה, ניסיון להשליט פחד על המתלוננת באמצעות עלבון, השפלה ואלימות פיזית ומילולית. מקבץ המעשים מלמד על מסכת ארוכה של התעללות. היעדרן של חבלות פיזיות קשות איננו מפחית מחומרתם של המעשים, ומעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים: שלווה חייה ונפשה של המתלוננת, שלמות גופה והגנה על רכושה. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה בין שנת מאסר בפועל לבין שנתיים (הפנתה לשני פסקי דין). לדבריה, מדובר אמנם בעבירות שבוצעו בשנים 2018-2019, אך מרחק הזמן כשלעצמו איננו מצדיק הקלה בעונש. הנאשם הודה אומנם במיוחס לו ונעדר הרשעות קודמות, אך חרף המעורבות הממושכת של שירות המבחן, לא מצא להשתלב עד עתה בהליך טיפולי של ממש, ומצוי אך בראשיתו. ניסיון טיפולי זוגי משותף למתלוננת ולנאשם עובר להגשת התלונה, לא עלה יפה. הדרך הטיפולית הקצרה שעבר הנאשם בעקבות הגשת כתב האישום, אינה מצדיקה הקלה בעונש, לבטח לא עד כדי חריגה לקולה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 5757-01-20 מדינת ישראל נ' קליין

מהמתחם. בהתאמה ביקשה ב"כ המאשימה לדחות את המלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה, המלצה שניתנה ללא נימוק ראוי ובהיעדר נזק מוחשי. משכך ביקשה לגזור על הנאשם מאסר בפועל למשך 16 חודשים, מאסר על-תנאי ממושך, קנס ופיצוי למתלוננת.

5. ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל נכבד להודייתו של הנאשם, לנטילת אחריות משפטית ומוסרית מלאה על מעשיו, מתוך נכונות אמיתית לשלם את המחיר הראוי בגין העבירות שבצע. התנהלות זו של הנאשם, אשר כתוצאה ממנה נמנע הצורך בהעדת המתלוננת ונחסך זמן שיפוטי יקר, יש בה כדי להצדיק הפחתה של העונש אל מתחת לרף הענישה המקובל. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה המשקפת לשיטתו את הענישה הנוהגת, ובדומה למאשימה ביקש לקבוע מתחם ענישה אחד למכלול העבירות שבצע הנאשם (מבלי שציין מהו אותו מתחם). הוא תיאר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהובאו גם בתסקיר המבחן: בן 28 ללא הרשעות קודמות, גרוש, יתום מאב ואם, לאחר שבהיותו בן 16 (בתסקירים דובר על גיל 18 – ג"א) היה עד לרצח אמו על-ידי אביו, שהתאבד בהמשך לכך. הנאשם, שהיה קשור מאוד לאמו, -----, וסובל מתסמיני פוסט טראומה. שירותי הרווחה לא פעלו כנדרש, והנאשם נותר ללא טיפול ראוי, אך חרף זאת הצליח לסיים את לימודיו בתיכון, התגייס לצה"ל, השלים שירות צבאי מלא, ובהמשך התקבל לעבודה בשב"ס, שם עבד עד פיטוריו בעקבות הגשת כתב האישום.

הנאשם, כאמור, קיבל אחריות והביע חרטה מלאה על מעשיו. חלוף הזמן, ניהול החקירה והמשפט משך שנים ארוכות כשחרב גזר הדין על צווארו, מהווים עונש מוחשי ומרתיע. לטענת ב"כ הנאשם, שיקולי צדק תומכים אף הם בחריגה לקולה ממתחם הענישה, בהינתן נסיבותיו האישיות הייחודיות והצלקות אותן הוא נושא כתוצאה מהטראומה שחווה. לדבריו, במסגרת המפגשים עם שירות המבחן אובחן הנאשם לראשונה כמי שסובל מפוסט טראומה וזקוק לטיפול. העובדה כי טיפול ממשי מצוי אך בראשיתו אינה צריכה להיזקף לחובתו של הנאשם, אשר עשה כל שלאל ידו כדי להשתלב בתהליך הטיפול. מכאן, ביקש לתת משקל רב לשיקולי השיקום, שצריכים לגבור במקרה זה על שיקולי הענישה האחרים. ב"כ הנאשם הפנה לדברי המתלוננת, אישר בהגינותו כי אלו נשמעו מדם ליבה, וביקש ללמוד מהם כי המתלוננת מצדדת בהפניית הנאשם להליך טיפולי. סופו של טיעון ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את ההרשעה מחשש לפגיעה תעסוקתית וכלכלית בנאשם שהחל לאחרונה בעבודה חדשה בתחום הסייבר, לסטות לקולה ממתחם הענישה ולהעמיד את הנאשם בצו מבחן וצו של"צ, בצד פיצוי למתלוננת.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 5757-01-20 מדינת ישראל נ' קליין

6. הנאשם שיתף בכנות בקורותיו: "-----". אחרי כחודש חזר הנאשם לבית הספר, השלים בגרויות ואמור היה להתגייס. בשל המקרה הוחלט בצה"ל להוריד לנאשם פרופיל על רקע נפשי. הנאשם דחה את השירות על מנת להעלות פרופיל, והתגייס לשירות קרבי בחיל השריון, שם השתתף בפעילות מבצעית ובשלושה סבבי לחימה. לאחר שירות צבאי מלא התקבל הנאשם לעבודה בשב"ס, כשכל התקופה מאז שוחרר מהצבא חי לבד, ונתמך רק על ידי אחותו. הנאשם עבד בשב"ס כ-5 שנים בתפקידים שונים, לרבות תפקידי פיקוד על סוהרים ואסירים. לאחר פיטוריו משב"ס למד הנאשם סייבר ואבטחת מידע במכללה פרטית, שם הכיר את בת זוגו הנוכחית, עמה הוא בקשר מזה כשנה ומחצה, השניים חיים בצוותא, והוא עובד עתה בתחום הכשרתו.

הנאשם טען כי ניסה להשתתף בהליך טיפולי, הן באמצעות שירות המבחן, הן דרך שירותי הרווחה, והן בפנייה לפסיכיאטר, אך עד כה ההליך התעכב משיקולים שאינם תלויים בו. לקראת תום דבריו מצא הנאשם לפנות במישרין למתלוננת, וביקש להתנצל על מעשיו, כשלדבריו: "אני יודע שההתנצלות שלי לא תספיק. חשוב לי שתדעי שזה ממקום אמיתי". בתגובה שאלה אותו המתלוננת: "למה אתה עושה את זה עכשיו, ולא עשית את זה עד עכשיו?". הנאשם השיב כי עשה ניסיון קודם, שלא צלח, לדעתו בשל מעורבות של גורם שלישי. הוא שב וביקש להתנצל בפני בית המשפט, והודיע כי הוא מקבל אחריות על כל מעשיו.

דין

מתחם העונש ההולם

7. פעם אחר פעם דנים בתי המשפט בעניינם של גברים אלימים, אשר תקפו את בנות זוגם, הצרו את צעדיהן, בלשו אחריהן, איימו עליהן, ובתמצית – מיררו את חייהן. כתב האישום שלפנינו הוא דוגמא מובהקת ומצערת, אחד מני כתבי אישום רבים ורעים. רצף האישומים עליהם נותן הנאשם את הדין מורכב מאירועים חמורים יותר וחמורים פחות, אך ההצטברות מלמדת על נאשם שנהג ברעייתו משל מדובר בחפץ, קניינו הפרטי שהוא רשאי לעשות בו ככל שיחפוץ, ומשקנה לפעול בדרך שחרגה מרצונו, לא היסס לנקוט כלפיה אלימות פיזית ומילולית, תוך ביזויה והשפלתה. לא אחזור על תוכנם הקשה של האישומים, ודי אם אפנה את הקורא לפירוט בפתח גזר הדין. אכן, אף לא אחד מן האירועים הסתיים בחבלה פיזית קשה, ולמעשה, רק אירוע אחד כולל בחובו חבלה, אף היא ברף לכאורה נמוך. אלא שאין צורך להצביע על נזק פיזי כדי לעמוד על חומרת המעשים. הנאשם דחף את אשתו והשליך אותה ככלי ריק; סטר בפניה; משך

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 5757-01-20 מדינת ישראל נ' קליין

בשערות ראשה; ירק בפניה; נצמד אליה בצעקות; נשך בפניה; הוא נטל ממנה את מכשיר הטלפון שלה – אקט בריוני ומקטין שנועד להמחיש את שליטתו במתלוננת; קרע את חולצתה מעליה; קרע את השרשרת מצווארה; השתולל ושבר חפצים בבית. כשהודיעה לו שבדעתה להתלונן במשטרה, פעל הנאשם בדרכים שונות בניסיון להניאה: בטוב – ביקש את סליחתה וטען כי הוא אוהב אותה, וברע – איים כי איש לא יאמין לה, תוך ניצול מעמדו ועיסוקו כסוהר בשב"ס.

במעשיו פגע הנאשם פגיעה אנושה באמון שנתנה בו המתלוננת – בת זוגו, מי שעמדה עמו מתחת לחופה וקידושים, וציפתה כי השניים ירפאו זה את זה מטראומות שחוו בעברם. במקום זאת נאלצה המתלוננת לחוות זוגיות קשה, אלימה, מקטינה, מזלזלת ומשפילה. הנאשם פגע בשלוות נפשה של רעייתו, בזכותה לגוף ונפש בריאים ולחיים בצד בן זוג תומך, שתחתם קיבלה מִפְגֵּעַ בתוך ביתה פנימה. וכדבריה שנאמרו מתוך דמעות: "אם הוא רק היה רואה כמה אהבתי אותו, כמה הייתי מוכנה להיות שם בשבילו, רק לא רציתי שהוא יפגע בי..."

8. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה, מלמדת על קשת ענישה רחבה, אשר נקבעת בראש ובראשונה בהתאם לנסיבות המקרה ולחומרתו. להלן מקבץ רלוונטי בעבירות אלימות בין בני זוג. בצד זאת מובהר כי מרבית המקרים שלפנינו נופלים בחומרתם מעניינו של הנאשם, במובן של כמות האירועים והתמשכותם על פני תקופה ארוכה.

(-) רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.19, להלן: עניין נאטור). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה גורמת חבלה כלפי בת זוגו, תקיפת בת הזוג ואיומים בארבעה אישומים. לחובת המבקש 2 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, והוא עבר הליך טיפולי ממושך, אשר בעקבותיו נדון בבית משפט השלום ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד קבע כי העונש חורג לקולה במידה קיצונית, ובהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, ומנגד ההליך הטיפולי המשמעותי שעבר, העמיד את העונש על שנת מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון הבהיר כי "לא זו בלבד שהעונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת – הוא אף מקל עמו".

(-) רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דוֹפֵּר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 5757-01-20 מדינת ישראל נ' קליין

לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

(-) רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג וברית. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלים את חומרתם.

(-) רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

(-) עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים (9.8.16). נדחה ערעורו של מערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג, וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרעייתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. הוא נדון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

בחנתי את פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים, אך לא מצאתי לפרטם (פרט לאחד שהובא לעיל), משלא ראיתי שיש בהם לשנות מן התוצאה. ממילא, חיפוש במאגרים מניב תוצאות רבות ושונות, בהן כל אחד יכול למצוא את מבוקשו, וסופו של יום על בית המשפט לבחון את הגישה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 5757-01-20 מדינת ישראל נ' קליין

המרכזית המותווית בפסיקת בית המשפט העליון, ולגזור את הדין על פי הנסיבות הייחודיות של כל מקרה ומקרה.

9. ב"כ הצדדים עתרו במשותף לקבוע מתחם עונש אחד למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם. דומני שבהינתן פער הזמנים המשמעותי בין מועדי התרחשות האישומים 1-2, לבין האישומים 3-5, נכון היה לקבוע מתחמים נפרדים. בצד זאת, לא ראיתי בכך סוגיה קרדינלית המחייבת התערבות של בית המשפט בהסכמות הצדדים, בפרט כשממילא התחשבתי בקביעת המתחם בכל אחד ואחד מן האירועים בהם הורשע הנאשם. ראו ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014).

בהתחשב במגוון הנתונים עליהם עמדתי, בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, בריבוי האירועים, בהתמשכותם על פני תקופה ארוכה, בסבל המתמשך שהסב הנאשם לרעייתו, אשר נאלצה לחיות בפחד ובאומללות מצדו של מי שאמור היה לעמוד לצדה כשותף וכמשענת, ומבלי להתעלם מכך שהחבלה הפיזית האחת שנגרמה איננה ברף גבוה, מצאתי לאמץ את מתחם העונש לו עתרה המאשימה, בין שנת מאסר בפועל לבין שנתיים מאסר.

גזירת העונש בתוך המתחם

10. לזכותו של הנאשם זקפתי את הודייתו ונטילת האחריות בכתב אישום שתוקן לקולה; שיתוף הפעולה עם שירות המבחן; הצער והחרטה שהביע על מעשיו, לרבות עמידתו בבית המשפט ופנייתו הישירה למתלוננת בבקשת סליחה. נסיבות חייו הקשות של הנאשם קיבלו אף הן משקל משמעותי. המדובר במי שחוזה טראומה איומה, עת חזה באביו רוצח את אמו, ----- מייד לאחר הרצח התאבד אביו של הנאשם. אירועים אלו, בגינם סובל הנאשם לדבריו מפוסט טראומה (ונקל להניח שזהו אכן המצב), מלווים את הנאשם וימשיכו ללוותו במהלך כל ימי חייו. למרות הקשיים הצליח הנאשם להשלים את חוק לימודיו, התגייס לצה"ל, סיים שירות צבאי מלא ביחידה קרבית, עבד מספר שנים בשירות בתי הסוהר, ולאחר שפוטר בעקבות כתב האישום, למד מקצוע והחל לעבוד בתחום המחשבים. כיום מצוי הנאשם בזוגיות חדשה, ומנסה לבנות את חייו.

שירות המבחן התרשם לחיוב מן הנאשם ומנסיבותיו, עד כי בא בהמלצה חריגה, לבטל את ההרשעה ולהסתפק בצו מבחן בצד שעות שירות לתועלת הציבור. לאחר ששמעתי את הנאשם

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 5757-01-20 מדינת ישראל נ' קליין

בדברו האחרון לפני, ובפנייתו הישירה אל המתלוננת, אין ספק כי מדובר באדם מרשים, רהוט, ובהחלט ייתכן כי חרטתו אמיתית וכנה. בכך לא די. ריבוי המעשים בהם הורשע הנאשם מצדיקים, שלא לומר מחייבים, השתת עונש שיהלום את חומרתם, בהשמתו במאסר ממש, מאחורי סורג ובריה, לתקופה בלתי מבוטלת. חרף הזמן שחלף מאז ביצוע המעשים, ולמרות התקופה הממושכת בה לוה הנאשם על-ידי שירות המבחן, לא השכיל הנאשם להשתתף בהליך טיפולי משמעותי, והוא נמצא עתה אך בראשיתה של הדרך.

11. מערכת אכיפת החוק כולה, ובתוכה בתי המשפט, אסרו מלחמת חורמה על תופעת האלימות בכלל, ואלימות כלפי נשים וכלפי קטינים בפרט. כפי שנקבע פעם אחר פעם, עבירות אלימות המבוצעות ע"י גברים כלפי בנות זוגם, הן בגדר התרחשות בזויה אותה יש להכריז, תוך הבעת יחס של סלידה וגינוי כלפי נאשמים המתעמרים בבני משפחתם. "עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלווה חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג" (עניין נאטור).

12. המלצת שירות המבחן, בין אם לביטול ההרשעה, ובין אם לענישה מקלה באורח קיצוני, אין לה על מה שתסמוך. חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, כמו גם ריבוי, אינן עומדות בתנאי הראשון שנקבע בפסיקה, קרי, סוג העבירה וחומרתה אינן מאפשרות לבטל את ההרשעה. למעלה מן הצורך אוסיף כי הנאשם לא הצביע על נזק מוחשי, קל וחומר כזה המצוי בעוצמה העולה על הצורך במתן גושפנקא של הרשעה כדין למי שביצע מעשים כה קשים וחמורים. במצב דברים רגיל, בהיעדר תהליך שיקומי של ממש, היה מקום להעמיד את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה, בדומה לעתירת המאשימה. עם זאת, בהינתן נסיבותיו האישיות המורכבות, על רקע מגוון השיקולים העומדים לזכותו של הנאשם, ולאחר שלא מצאתי עילה לחרוג לקולה מן המתחם, החלטתי לגזור את עונשו בתחתית המתחם שנקבע.

13. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנה אחת מאסר בפועל.
- ב. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע.
- 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 5757-01-20 מדינת ישראל נ' קליין

- ג. פיצויים בסך 10,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 1). הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.2.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.
- ד. הנאשם ייתן התחייבות בסך 4,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות מסוג עוון או פשע, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים. ההתחייבות תיכנס לתוקף במועד שחרורו של הנאשם ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

גזר הדין המלא ניתן במעמד הצדדים ביום 25.1.22 ואסור בפרסום, מפאת שמירה על צנעת הפרט של המתלוננת ושל הנאשם.

הנוסח המצונזר דנן מותר בפרסום.

ניתן היום, כ"ד שבט תשפ"ב, 26 ינואר 2022, בהיעדר הצדדים, ויישלח אליהם.

גילה אבנון, שופט